

[Inger Stilling Pedersen]

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne give tilslutning til det foreliggende forslag. Det lyder til at være et af dem, der går hurtigt igennem.

Poulsgaard (FP):

Da mit partis ordfører overgår til et andet parti ... (*Munterhed*). ... skal jeg på det resterende fremskridtspartis vegne sige, at vi kan støtte det foreliggende lovforslag.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de positive betragtninger – det gælder også den sidste ordfører.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om kontrol med overholdelsen af Danmarks atomvåbenfrihed.

Af Albrechtsen (VS) og Thoft (SF).
(Fremsat 16/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Engell):

Forslagets bemærkninger koncentrerer sig om adgangen for allierede flåde- og luftfartøjer med atombevæbning til at besøge Danmark i fredstid. Dette spørgsmål har talrige gange været rejst af medlemmer af forslagsstillerens partier her i tinget, og regeringens

holdning er i de besvarelser, der er givet, blevet klart tilkendegivet.

Det er dansk politik ikke at acceptere stationering af atomvåben på dansk territorium i fredstid. Der er ingen som helst tvivl om, at denne atompolitik indebærer et forbud mod enhver nok så kortvarig tilstedeværelse af atomvåben på dansk territorium, herunder selvsagt også i territorialfarvande, bortset fra den ret til uskadelig passage, som det hedder, som folkeretten hjemler under nærmere bestemte betingelser.

Allerede daværende statsminister Jens Otto Krag bekræftede i 1963 denne opfattelse, der er blevet gentaget af senere regeringer. At dansk atompolitik har dette indhold, er andre lande – og det gælder også vore allierede – derfor vel vidende om. Den er i øvrigt også blevet præciseret i forbindelse med de indgåede aftaler om støtte til allierede forstærkninger.

Skiftende danske regeringer har haft fuld tillid til, at andre NATO-lande ikke handler i modstrid med de begrænsninger, der følger af den danske atompolitik. Det ville være stridende mod god tone og gensidig respekt mellem de allierede, hvis nogen gjorde forsøg på at tilsidesætte det danske forbehold, men det ville være mindst lige så upassende, om der i forbindelse med f.eks. flådebesøg fra andre NATO-lande, der bl.a. har til formål at udbygge båndene mellem allierede, blev truffet foranstaltninger fra dansk side, som kunne være egnet til i bedste fald at udtrykke mistillid.

I øvrigt finder jeg det meningsløst at koncentrere sig om anløb af flådefartøjer i dansk havn og helt lade ude af betragtning tilstedeværelsen af atomvåbenbærende enheder fra Warszawapagten i dansk område. Alene egentlige ind- og udpassager af potentielt atomvåbenbærende Warszawapagtenheder – og det gælder altså for u-både og større overfladeskibe – gennem danske farvande andrager mellem 30 og 40 pr. år.

Jeg skal meddele, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Knud Damgaard (S):

Jeg er enig med ministeren i de betragtninger, han gjorde gældende med hensyn til den alvor, vi skal lægge i dette.